

רשומות

ספר החוקים

5 באוגוסט 1954

159

1 באב תשי"ד

צמוד

148

149

חוק לתיקון פקודת האפוטרומוס הכללי, תשי"ד—1954

חוק בלי הידיה (תיקון), תשי"ד—1954

חוק לתיקון פקודת האפוטרופוס הכללי, תשי"ד—1954*

הוספת סעיפים
381 עד 384

1. אחרי סעיף 34 לפקודת האפוטרופוס הכללי, 1944, יבואו סעיפים אלה:

34ב. (א) היה האפוטרופוס הכללי סבור שיש לאדם ידיעות או שמצויים בידו מסמכים הנוגעים לעזבון או לרכוש שפקודה זו חלה עליהם, או שיש בהם כדי לגלות עזבון או רכוש כאמור, ושלא קיבלם ממנו על אף דרישתו לפי סעיף 34א, רשאי בית המשפט המחוזי שמקום מגוריו של האדם הוא בתחום שיפוטו, לפי בקשת האפוטרופוס הכללי, להזמין את האדם להת- ייצב לפניו ולצוות שייזקק על ידי האפוטרופוס הכללי או בפומבי בבית המשפט, אף אם כבר התייצב לפני האפוטרופוס הכללי ונחקר על ידיו.

(ב) ציווה בית המשפט שאדם ייחקר על ידי האפוטרופוס הכללי, רשאי האפוטרופוס הכללי להשביעו ולחקרו בשבועה.

(ג) בסעיף זה "חקירה" — לרבות הראיית מסמכים והגשתם.

הזמנה
חקירה

34ג. הודה אדם בחקירתו לפי סעיף 34ב, כי הוא מחזיק בעזבון או ברכוש שפקודה זו חלה עליהם, רשאי בית המשפט המחוזי לחייבו במסירת העזבון או הרכוש לאפוטרופוס הכללי, במועד ובתנאים שייראו לבית המשפט.

ריו המודה
בהחזקת רכוש

34ד. פרוטוקול של חקירה שנערכה על ידי האפוטרופוס הכללי על פי צו בית משפט מחוזי כאמור בסעיף 34ב, ישמש ראיה בבתי המשפט כאילו היה פרוטוקול של עדות שנבנתה על ידי בית משפט.

פרוטוקול חקירה
שנערכה על ידי
האפוטרופוס
הכללי

34ה. אדם שהוזמן לחקירה בבית המשפט המחוזי כאמור בסעיף 34ב, דינו לענין החקירה כדין עד ודינו לענין הוצאות כדין בעל דין בבית המשפט.

זינו של סי
שנחקר בבית
המשפט

34ו. נחקר אדם על ידי האפוטרופוס הכללי על פי צו בית משפט מחוזי, כאמור בסעיף 34ב, רשאי האדם לקבל ממנו דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה בשיעורים שנקבעו לעדים בבית המשפט.

שכרו של
המתייצב לפני
האפוטרופוס
הכללי

2. בסעיף 35 לפקודה, סעיף קטן (1), פסקה (ב), במקום הפרט (ii) יבוא פרט זה:

«(ii) מת ולא הניח יורשים חוקיים בישראל, או לא נמצאו יורשים חוקיים בישראל לאחר פרסום הודעה לפי סעיף 12.»

תיקון סעיף 35

3. אחרי סעיף 35 לפקודה יבוא סעיף זה:

35ב. היה בית משפט מוסמך למנות אפוטרופוס או מנהל נכסים לקטין, לחולה רוח, לפגוען או לבזבזן, רשאי הוא למנות לכך את האפוטרופוס הכללי, בהסכמתו.

הוספת
סעיף 35ב

מינוי
האפוטרופוס
הכללי למנהל
נכסי פגועים

* נתקבל כנסת ביום כ"ו בתמוז תשי"ד (27 ביולי 1954): הצעת החוק ודבריו הסבר נתפרסמו בה"ח 190, תשי"ד, עמ' 66.
1 ע"ר 1944, ת"ס 1 מ"ס 1380, עמ' 110; ע"ר 1947, ת"ס 1 מ"ס 1604, עמ' 198; ע"ר תש"ט, ת"ס א' מ"ס 44, עמ' 112; ס"ח 20, תשי"ד, עמ' 27.

4. (א) מעשה בית משפט, בענין הסעיפים 2 ו-3 לחוק זה, שנועשה לפני תחילתו של חוק זה ושהיה נעשה כדין אילו היה חוק זה בר תוקף אותה שעה, רואים אותו כאילו נעשה כדין.
- (ב) פעולה שנועשתה, בענין הסעיפים 2 ו-3 לחוק זה, על ידי האפוסטרופוס הכללי ושהיתה נעשית כדין אילו היה חוק זה בר תוקף אותה שעה, רואים אותה כאילו נעשתה כדין.

פנחס רוזן
שר המשפטים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

מספר 50

חוק כלי היריה (תיקון), תשי"ד—1954*

1. בחוק זה תהיה לכל מונח המשמעות שיש לו בחוק כלי היריה, תשי"ט—1949: הגדרות (להלן — החוק העיקרי), וחוק זה ייקרא עמו כאחד אם אין כוונה אחרת משתמעת.
2. בסעיף 2 לחוק העיקרי, במקום הסעיפים הקטנים (א) ו-(ב) יבואו סעיפים קטנים אלה:
- „(א) לא יעשה אדם כלי יריה אלא על פי רשיון ובהזמנת הממשלה או על פי אישור הממשלה.
- (ב) לא יביא אדם כלי יריה צבאי למדינה ולא יוציא אדם כלי יריה צבאי מן המדינה אלא על פי אישור הממשלה.“
3. בסעיף 4 לחוק העיקרי, במקום „לפי סעיף 9 או 10“ יבוא „לפי הסעיפים 9, 10 או 10א“.
4. בסעיף 5 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), פסקה (4), במקום „לפי סעיף 9 או 10“ יבוא „לפי הסעיפים 9, 10 או 10א“.
5. אחרי סעיף 5 לחוק העיקרי יבואו סעיפים אלה:
- 5א. (א) לא יינתן רשיון להחזקת כלי יריה, למעט כלי יריה המוחזק מטעם המשטרה על פי הסעיפים 9 או 10, אלא לאחר שאדם המחזיק ברשיון למכור כלי יריה בדרך כלל (להלן — סוחר מורשה) או אדם ששר הפנים ימנה לענין סעיף זה, אישר בתעודה כי בדק את כלי היריה ומצאוהו ראוי לשימוש.
- (ב) סוחר מורשה ומי ששר הפנים מינהו כאמור בסעיף קטן (א) חייבים, לפי בקשה ובתשלום, לבדוק כלי יריה, ואם מצאוהו ראוי לשי-

הוספת הסעיפים
5א ו-5ב

* נתקבל בכנסת כיום כ"ו בתמוז תשי"ד (27 ביולי 1954); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 191, תשי"ד, עמ' 74.
1 ס"ח 18, תשי"ט, עמ' 143.

מוש — לאשר זאת בתעודה כאמור; שיעור התשלום בעד הבדיקה ייקבע על ידי שר הפנים בצו; היה בודק כלי היריה עונד המדינה, יהיה התשלום לידי אוצר המדינה.

תחולת הסעיפים 25. (א) הוראות הסעיפים 4 ו-5 יחולו גם על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם המדינה בקשר לתפקידו, למעט כלי יריה שבידי צבא-הגנה לישראלי או משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר, או בידי ממלא תפקיד לפי פרק ב' לחוק חסינות בניני הכנסת, תשי"ב—1952.

(ב) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שנמסר מטעם צבא-הגנה לישראל לאדם שמלאו לו ארבע עשרה שנה, אך טרם מלאו לו שמונה עשרה שנה, וזוהו נמנה עם יחידת אימון ששר הבטחון הכריז עליה ברשומות כעל יחידת אימון לענין סעיף זה, וכלי היריה הוא בידי אותו אדם בשעת אימון ובחזרה של צבא-הגנה לישראל.

(ג) הוראות הסעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם צבא-הגנה לישראל על פי תעודת הרשאה בהתאם להוראות המחייבות בצבא בנדון זה וכלי היריה הוא בידי אותו אדם בהתאם לתנאי התעודה.

(ד) אין בסעיף זה כדי לגרוע מכל פטור לקבלת רשיון הניתן לפי סעיף 5 (ב).

6. בסעיף 9 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:

«(ב) ממונה של כפר שניתן לו רשיון מיוחד כאמור, רשאי, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, להגנת הנפש והרכוש של הכפר או התחבורה עם הכפר, להרשות אדם מתושבי הכפר שאושר לכך על ידי מפקח המשטרה המחוזי או נציגו, הנ ברשימה הכוללת את שמו והן באופן אישי והן בכל דרך אחרת, לשאת בתחום שהוגדר ברשיון את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון; הממונה רשאי לקבוע תנאים והגבלות לאותה הרשאה.»

7. בסעיף 10 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:

«(ב) בעלו של מפעל ראוי שניתן לו רשיון מיוחד כאמור, רשאי, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, להגנת הנפש או רכוש המפעל או התחבורה עם המפעל, להרשות אדם מעובדי המפעל שאושר לכך על ידי מפקח המשטרה המחוזי או נציגו, הנ ברשימה הכוללת את שמו והן באופן אישי והן בכל דרך אחרת, לשאת בתחום שהוגדר ברשיון את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון; בעל המפעל רשאי לקבוע תנאים והגבלות לאותה הרשאה.»

8. אחרי סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

10א. (א) שר רשאי למנות מתוך עובדי משרדו עובד שראוי לקבל רשיון מיוחד להחזקת כלי יריה שנועדו לצרכי בטחון בקשר לתפקידיהם של עובדי משרד השר (להלן — עובד אחראי), ומשעשה כן, רשאית רשות מוסמכת לתת לעובד האחראי רשיון מיוחד כאמור.

(ב) ניתן לעובד אחראי רשיון מיוחד על פי סעיף קטן (א), רשאי הוא, אם היה הדבר דרוש, לפי דעתו, לצרכי בטחון בקשר לתפקידיהם של

„נשיאת כלי יריה מטעם המדינה“

¹ ס"ח 84, תשי"ב, עמ' 140.

עובדי משרד השר, להרשות עובד אחד מעובדי משרד השר לשאת בתחום שהוגדר ברשיון את כלי היריה שעליו ניתן הרשיון; העובד האחראי רשאי לקבוע תנאים והגבלות לאותה הרשאה.

(ג) הרשאה על פי סעיף קטן (ב) תינתן בתעודה חתומה בידי העובד האחראי.

(ד) בסעיף זה "עובד משרד השר" — עובד המדינה שהשר געזר בו לשימוש בסמכויותיו או במילוי תפקידיו.

החלפת סעיף 11

9. במקום סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

11. רשות מוסמכת לענין רשיונות לפי חוק זה היא —

רשויות
מוסמכות

(1) לצורך סעיף 2 —

(א) לגבי כלי יריה שנועד לצבא-הגנה לישראל — שר הבטחון;

(ב) בכל מקרה אחר — שר הפנים על פי המלצת שר הבטחון.

(2) לצורך סעיפים 3 עד 10א —

(א) שלא בשעת חירום — פקיד רישוי על פי המלצת מפקח המשטרה המחוזי או נציגו שנתמנה לכך;

(ב) בשעת חירום — פקיד רישוי על פי המלצת מפקח המשטרה המחוזי ואלוף פיקוד או נציגיהם שנתמנו לכך.

הוספת
סעיף 14א

10. אחרי סעיף 14 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

14א. כלי יריה (א) כלי יריה שהגיע לידי המשטרה שלא עקב עבירה שנועברה בכלי או באמצעותו, רשאית המשטרה להפקידו בידי סוחר מורשה, כתום שנת מהיום שבו הגיע לידי המשטרה, אם תוך התקופה האמורה לא עשה בעל כלי היריה אחד מאלה:

(1) השיג רשיון להחזקת כלי היריה;

(2) הוכיח, להנחת דעתו של קצין המשטרה האחראי לשמירת אותו כלי היריה, שהוא בעל הכלי ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

(3) מכר את כלי היריה או העביר בדרך אחרת את הזכות להחזיק בו למי שרשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

(4) השיג מבית משפט מוסמך פסק דין האומר כי הוא בעל כלי היריה ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

אולם בחישוב תקופת השנה האמורה לא יבוא במנין פרק הזמן שבו עומדת ותלויה תביעה למתן פסק דין כאמור בפסקה (4).

(ב) סוחר מורשה חייב לקבל לידין כלי יריה שהמשטרה תציע להפקיד בידין לפי סעיף קטן (א) והוא רשאי למכרו; פדיון המכר ישולם לבעל כלי היריה לאחר ניכוי דמי עמילות שיקבע שר הפנים בצו; לא מכר הסוחר המורשה את כלי היריה תוך שנתיים מהמועד שבו הופקד בידיה, רשאי הוא להחזירו למשטרה ומשעשה כן, יחולט כלי היריה לטובת המדינה.

(ג) הוראות סעיף זה באות להוסיף על סמכויות המשטרה לפי

פקודת המשטרה¹ ולא לגרוע מהן.

11. בסעיף 15 לחוק העיקרי במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה :

«(א) החזיק אדם כלי ירייה, ואבד כלי היריה או נשמד, חייב הוא להודיע על כך לתחנת המשטרה ככל המוקדם, ולא יאוחר מארבעים ושמונה שעות לאחר האבידה או ההשמדה ; הוגא אדם לדין על עבירה על סעיף קטן זה, לא ישא עליה באחריות פלילית אם הוכיח שנים אלה :

(1) הודיע על אבידת כלי היריה תוך ארבעים ושמונה שעות מהמועד שבו נודע לו על האבידה או על ההשמדה ;

(2) החזיק בכלי היריה בתנאים שהם סבירים בגסיבות הענין.»

12. אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

20א. נמסר לאדם על פי תעודת הרשאה לפי סעיף 25 (ג) לחוק זה כלי ירייה מטעם צבא-הגנה לישראל, רואים אותו אדם כחיל, לענין חוקת השיפוט תש"ח, בכל הנוגע לעבירות על התקנות 88, 89, 91, 92 או 92ב לחוקת השיפוט תש"ח², שנעברו בכלי היריה או בקשר אתו.

13. בסעיף 21 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (ג) יבוא סעיף קטן זה :

«(ג) שר הפנים רשאי, לאחר התיעצות עם שר האוצר, להתקין תקנות בדבר אגרות בעד מתן רשיון לפי חוק זה.»

14. אחרי סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה :

21א. סמכויותיו של שר הפנים למנות פקידי רישוי וכן סמכויותיו של שר לפי הסעיפים 5א (א), 9, 10 ו-11 ניתנות, כולן או מקצתן, להעברה כללית או מסוייגת.

15. סעיף 24 לחוק העיקרי יתוקן כן :

(1) בסעיף קטן (א), בסופו, יוסיף, «ועל מכשירי עבודה» ;

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה :

«(ג) «מכשיר עבודה», בסעיף זה — כלי ירייה מסוג ששר הפנים, על פי הצעת שר העבודה, הכריזו עליו, באכרזה שפורטמה ברשומות, כסוג של כלי ירייה המיועד, לפי מבנהו ודרכי הפעלתו, לשימוש בתהליכי עבודה בלבד.»

16. הוראות סעיף 14 לחוק העיקרי, כפי שתוקן, יחולו גם על כלי ירייה שהגיע לידי המשטרה כאמור באותו סעיף לפני תחילתו של חוק זה, אלא שיום תחילתו של חוק זה יבוא במקום היום שבו הגיע כלי היריה לידי המשטרה.

ישראל רוקח
שר הפנים

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ב, עמ' 1124.
² ע"ר תש"ח, חוס' ב' מס' 20, עמ' 105.